



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**DN. DVRANDI|| à Sancto Portiano, in Senten=||tias
Theologicas Petri Lombardi|| Commentariorum libri||
quatuor.||**

Durandus <de Sancto Porciano>

Antverpiæ, 1567

Conclusio Operis & De Modo Ac Tempore Quo Autor Opus hoc præscripsit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72607)

fictiui praueniens rationem per quam aliquis condelet al-
teri, quasi simul patiens cum eo, passio autem dicta secun-
dum electionem est actus voluntatis sequens rationem per
quam volumus subueniri alterius miseriae & hec compas-
sio potest esse sine aliquo motu appetitus sensitiui conse-
quente, ponitur enim in Deo & in angelis, in quibus non
est appetitus sensitiuus, & potest esse cum motu appetitus
sensitiui, sicut est in nobis, in quibus appetitus sensitiuus
frequenter sequitur imperium rationis & voluntatis, &
præter hos duos modos non est dare tertium. Minor de-
claratur, scilicet quod secundum neutrum istorum modo-
rum sit compassio in beatis respectu pœnæ malorū non
primo modo, quia in beatis appetitus sensitiuus est plene
subiectus rationi, ita quod nunquam peruertat imperium
rationis, & ideo non erit in eis aliqua compassio dicta se-
cundum passionem primo modo nec secundo modo, quia
solum compatimur illis compassione dicta secundum ele-
ctionem quorum malum repellere volumus, sed mala vel
pœnas reprobatorum beati repellere nolunt, quia quantum
pro statu præsentis vitæ homines possunt absq; præiudi-
cio diuinæ iustitiæ transferri à statu miseriæ & peccati, &
ideo beati possunt ad eos habere compassionem dictam
secundum electionem, tamen damnati absq; præiudicio
diuinæ iustitiæ non possunt transferri à miseriæ, & ideo
secundum rectam rationem nō potest ad eos haberi com-
passio secundum electionem, quin potius beati nō solum
eis non compatiantur, verum etiam de pœnis eorum gau-
dent non secundum se, quia gaudium non potest esse de
malo vt sic, sed ratione diuinæ iustitiæ quam vident in eis
impleri, secundum illud Psal. L. gratiabit iustus cum viderit,
&c. & ratione suæ liberationis.

7. AD primum argumentum dicendum quod antecē-
dens non est verum. videbunt enim mali gloriam beato-
rum & visione corporali quantum ad gloriam corporis.
Probabile enim est quod in die iudicii beati appareāt in
aliqua claritate insinuante gloriam corporis, & hanc po-
terunt videre mali, & quia corpus non glorificabitur, nisi
anima prius & simpliciter glorificetur, ideo dependet
cognitione intellectuali bonos esse in quadam gloria in-
glorificabili, quantum in speciali nō cognoscunt, post diem
etiam iudicii quantum damnati corporaliter non videant
beatos existentes in celo, recordabuntur tamen gloriæ
tam corporis quā animæ quam in eis viderūt & cognoue-
runt, & hoc erit eis ad tormētum. Nec valet quod dicitur
de Paulo, quia illi communicatio fuit videre gloriā bo-
norum experientialiter, habuit enim in transitu eandem
visionem quam habent beati quod fuit maxime gratiæ,
sen damnati nō habebunt talem cognitionem, sed solum
cognoscunt in generali quod beati sunt in quadā gloria
inglorificabili, consequentia etiam non valet, quia cum co-
gnitio pertineat ad perfectionem, nō oportet si cognitio
pœnæ damnatorum, concedatur beatis qui, erunt perfe-
ctissimi, quod etiam cognitio gloriæ bonorum, conceda-
tur damnatis qui erunt imperfecti & miserissimi.

8. Ad secundum dicendum est quod quantum est ex
forma arguendi nō oportet quod si beati videant pœnas
damnatorum quod eis compatiatur, vel de eis gaudeant,
maliorū enim pœnas videmus, de quibus nihil curamus,
concedendum est tamen quod beati gaudent de pœnis

damnatorum modo quo dictum est, nec illud est contra-
rium charitati, quia non gaudent de pœnis eorum secun-
dum se, sed quia vident in eis impleri ordinem diuinæ ius-
titiæ, cui sunt perfectē & totaliter addicti, charitas autem
respicit principaliter Deum quam proximum, quia obie-
ctum eius est summum bonū quod est principium à quo
sumus, & finis ad quem tendimus, qui est Deus benedi-
ctus in secula. Amen.

**Conclusio Operis &
DE MODO AC TEMPORE**
Quo Autor Opus hoc
præcipit.



Cripta super quatuor Senteriarum li-
bros iuuenis inchoauit, sed senex coma-
pleuit, siquidē quod in primis dictaueram
& scripseram, fuit à quibusdam curiosis
mihi subreptum antequā fuisset per me
sufficienter correctum, propter quod hoc
Opus solum quod per omnes libros incipit. Est Deus in
celo reuelās, &c. Tanquam per me editum & correctum
approbo. Protestationem quoq; in principio primi libri
positam per singulos tres consequentes libros, & in singu-
lis contentis in eis pro repetita haberi volo, quæ incipit
circa finem illius principii, vbi dicitur & hunc modum
Deo adiuuante tenere volumus, & durat vsque in finem.
Si autem in hoc opere aliquid dignē laudabiliterq; scrip-
tum sit, illi soli sit laus & gloria, per quem mūdo data est
gratia, & veritas patefacta, si vero aliquid minus dignē
laudabiliterq; scriptū sit, meæ ascribatur imperitiæ & non
malitiæ, quia studium meum semper fuit inquirere veri-
tatem, sed quia homo sum parui ingenii, & exigui tempo-
ris non dubito, imō verissimē præsumo quod in dictis
meis multa poterunt inueniri quæ meliori iudicio pote-
runt corrigi & melius emendari, quod opto, & oro fieri
per talem qui sit veritatis Amator & non emulus Repre-
hensor, vt tam Opus meum quam correctio Operis cedat
ad honorem Iesu Christi, qui dicit, ego sum veritas.

Et in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum,
vt testimonium perhibeam veritati, qui
est Deus benedictus in secula
seculorum. Amen.

*Finitur scriptum super quartum & ita super om-
nes quatuor libros Senteriarum, compilatum &
diligenter recognitum finaliq; manu inposita con-
summatum & editum per F. Durandum de sancto
Portiano Doctorem sacre theologie Ordinis cele-
berrimi Fratrum Predicatorum & Meldunien-
Ancien. ecclesiarum Episcopum & Rectorem.*

Deo sit laus & gloria.